

19 JULI 2009 – ZESTIENDE ZONDAG DOOR HET JAAR

COMMENTAAR BIJ DE ZONDAGSLEZINGEN

— Kris DEPOORTERE —

Ziel kan niet volgen

IK WEET NIET OF U Abbé Ntumba Faustin kent. Hij leeft in Congo en is een zeer goede parochiepriester. ‘Parochiepriester’ is eigenlijk niet juist. Hij heeft 28 parochies. En met een jeep die uit elkaar valt, rijdt hij van het ene dorp naar het andere om over de Goede Herder te vertellen. Intussen vervoert hij maniok en mais van hot naar her.

Vanmiddag echter zei zijn catechist Apollinaire: „Abbé Faustin, ik stop. We gaan nu even op onze rug liggen onder die palmen. We hebben zo snel gereden, dat onze ziel tijd moet krijgen om ons in te halen.” „Wat bedoel je?“, vroeg priester Faustin? Zei Apollinaire: „Je rijdt en je rotst en je preekt en je doopt, maar je ziel kan niet meer mee. Rust nu even en steek de stekker van je ziel in God, de grote Batterij. Pas dan rijdt ik weer verder. Punt.”

Lore en Kevin waren dat ook van plan. Ze hadden uitgekeken naar een vrije dag om eens alleen te zijn met elkaar. „We nemen een dag vrij voor onszelf en voor ons huwelijk”, zeiden ze. „Als je jezelf niet liefhebt door je de nodige rust te gunnen, kun je anderen niet echt liefhebben. Een uitgerust en een rustig hart is het instrument van de liefde.”

Uitgerekend op dat moment kwam er een telefoontje van goede vrienden: „We hebben het moeilijk met elkaar. Kunnen wij met jullie komen praten? Het is echt dringend.” Lore en Kevin bekeken elkaar. Moesten zij hun vrije dag opofferen voor hun vrienden? Maar spontaan zeiden ze: „We verwachten jullie.” Het werd een heel goed gesprek. Er kwam een zekere vrede in het hart van de bezoekers. Aan het einde van het gesprek zei Lore: „Waarom blijven jullie niet eten?” ’s Avonds zeiden Lore en Kevin aan elkaar: „Onze dag is toch heel goed geweest.”

Ik weet niet of Abbé Faustin, Apollinaire, Lore en Kevin beseffen dat zij reagerden zoals Jezus in het evangelie van vandaag. Na drukke dagen nodigt Jezus zijn leerlingen uit om met Hem alleen te zijn en te rusten. Maar een grote groep mensen komt Hem achterna. Het zijn schapen zonder herder. Ze zijn op zoek naar een dieper geluk. Ze willen daarom het Woord van Jezus horen. Jezus luistert naar hen en spreekt tot hun hart. Volgende week zullen we horen hoe Jezus die mensen ook een avondmaal aanbiedt. Hij zorgt dat zij niets tekortkomen.

Er zijn dus twee dingen eventjes belangrijk. Batterijen opladen én je laten storen door ongeplande nood. Proberen aanspreekbaar te zijn voor de vragen van kleine kinderen en voor de zorgen van grote mensen, ook op momenten dat je eigenlijk terecht hoopt met rust te worden gelaten. Toch met heel je hart proberen te luisteren. Want ook in onze omgeving zijn er schapen zonder herder die uitkijken naar een goede herder.

Maar ook – tegelijk, ervoor of erna – voor onszelf zorgen en voor de mensen met wie we samen zorgen voor anderen. We zijn ook soms schapen zonder herder. En we zullen zo worden, als we nooit exclusief bij de Herder zitten. En onze vriendschapsrelaties of ons huwelijk gaat stuk, als we niet geregeld exclusieve aandacht hebben voor elkaar. En dan zal ook onze ‘staat van aandacht’ voor anderen verslappen. Want onze ziel kan niet meer volgen en de bron droogt op. Trouwens, pas als onze ziel ons weer heeft ingehaald, horen we de werkelijke nood van medemensen. Zij hebben nood aan bemoedigende woorden. We moeten ze vertellen over de Grote Herder. Dat kunnen we enkel als we zelf af en toe bij elkaar en bij de Herder rusten.

Hoe mooi dit gedicht van Guido Gezelle ook is, eigenlijk is de dichter al te laat. De wijzer staat in het rood.

Gij badt op enen berg alleen, / en... Jesu ik vind er geen / waar 'k hoog genoeg kan klimmen om U alleen te vinden: / de wereld wil mij achterna, alwaar ik ga of sta, of ooit mijn ogen sla; / en arm als ik en is er geen, geen een, / die nood hebbe en niet klagen kan; die honger en niet vragen kan; / die pijn en niet gewagen kan hoe zeer het doet! / O leer mij, armen dwaas, hoe dat ik bidden moet!

Voor deze commentaar vonden we inspiratie bij de vakantiepreekjes, die wijlen bisschop Schruers voor zijn priesters en diakens maakte in de zomermaanden van 2003.

EERSTE LEZING

JEREMIA 23, 1-6

„Wee de herders, door wie de schapen van mijn kudde omkomen en verloren lopen” – godsspraak van de Heer. Daarom zegt de Heer, Israëls God, tot de herders die mijn volk weiden: „Door uw schuld zijn mijn schapen verloren gelopen en uiteengedreven; ge hebt er niet op gelet. Maar Ik let wel op u om al uw misdaden” – godsspraak van de Heer. „Zelf breng Ik de overgebleven schapen bijeen uit alle landen waarheen Ik ze heb verdreven. Ik breng ze terug naar hun weiden, ze worden weer vruchtbaar en talrijk. Dan stel Ik herders over hen aan, die hen werkelijk weiden. Ze hoeven niet meer bang of angstig te zijn, geen van hen wordt nog vermist” – godsspraak van de Heer.

„Geloof Mij, de tijd komt,” – godsspraak van de Heer – „dat Ik een wettig afstammeling van David doe opstaan; hij zal hen met bekwaamheid regeren en het land rechtvaardig en eerlijk besturen. In zijn tijd wordt Juda bevrijd, leeft Israël veilig. En dit is de naam die men hem geeft: de Heer, onze gerechtigheid.”

TWEDE LEZING

BRIEF AAN DE EFESIERS 2, 13-18

Broeders en zusters,

Door het bloed van Christus zijt gij die eertijds veraf waart, thans in Christus Jezus dichtbij gekomen.

Want Hij is onze Vrede, Hij die de twee werelden één gemaakt heeft, en de scheidingsmuur heeft neergehaald door in zijn vlees de vijandschap te vernietigen, namelijk de wet van de geboden met haar verordeningen. Hij heeft vrede gesticht door in zijn persoon uit de twee, één nieuwe Mens te scheppen, en die beiden in één lichaam met God te verzoenen door het kruis, waaraan Hij de vijandschap heeft gedood. En Hij is gekomen en Hij heeft vrede verkondigd aan u die veraf waart en vrede aan hen die dichtbij waren.

Want in Hem hebben wij beiden in één Geest toegevoerd tot de Vader.

EVANGELIE

MARCUS 6, 30-34

In die tijd voegden de apostelen zich bij Jezus en brachten Hem verslag uit over alles wat zij gedaan en onderwezen hadden.

Daarop sprak Hij tot hen: „Komt nu eens zelf mee naar een eenzame plaats om alleen te zijn en rust daar wat uit.” Want wegens de talrijke gaande en komende mensen hadden zij zelfs geen tijd om te eten.

Zij vertrokken dus in de boot naar een eenzame plaats om alleen te zijn. Maar velen zagen hen gaan en begrepen waar Hij heenging; uit al de steden kwamen mensen te voet daarheen en ze waren er nog eerder dan zij.

Toen Jezus aan land ging, zag Hij dan ook een grote menigte. Hij voelde medelijden met hen, want zij waren als schapen zonder herder; en Hij begon hen uitvoerig te onderrichten.

Schriftlezingen © Katholieke Bijbelstichting 's Hertogenbosch, www.rkbijbel.nl